

DISCURS DE L'ACTE DE GRADUACIO DE L'ESCOLA POLITÈCNICA SUPERIOR 26.06.26

Sr. Director de l'Escola Politècnica Superior, Dr. Rudy de Castro
Sr. Vicerector de Personal i Planificació Acadèmica, Dra. Esther Barrabès.

Benvolguts professors i professores, familiars, amics i amigues, i especialment, graduats i graduades.

Enhorabona per haver arribat fins aquí. Graduar-se en una carrera d'enginyeria o arquitectura és el fruit de l'esforç, la constància, la superació i, sobretot, d'un compromís ferm amb el coneixement i amb la construcció d'un futur millor.

També vull felicitar de tot cor tots aquells que heu fet possible aquest èxit: els professors i professores, que heu guiat els passos dels estudiants amb dedicació; i les famílies i amics, que heu estat el suport imprescindible, el refugi i el motor en els moments més difícils d'aquesta etapa.

Recentment, hem vist moltes imatges de la Sagrada Família i més d'un reportatge sobre la fase final de la seva construcció. Entremig d'aquestes notícies, em vaig fixar en una història que avui m'agradaria compartir amb vosaltres. L'any 1979, Mark Burry, un jove arquitecte neozelandès de només 22 anys i amb una carrera que tot just començava, va viatjar a Barcelona per recollir dades per a la seva tesi. Va entrar com a becari a la Sagrada Família i va tenir el privilegi de parlar amb arquitectes que havien treballat colze a colze amb el mateix Antoni Gaudí. En Mark va poder tocar amb les seves pròpies mans els petits fragments de les maquetes originals que havien sobreviscut.

Anys més tard, la Victoria University de Wellington, a Nova Zelanda, va adquirir un programari d'enginyeria avançat que s'utilitzava per dissenyar avions i vaixells. En Mark Burry hi va veure de seguida una oportunitat d'or: fer servir aquella tecnologia punta per desxifrar la complexa geometria del projecte inicial de Gaudí, basant-se en els models en guix que havia estudiat en la seva primera visita.

Gràcies a aquesta visió, l'obra ha pogut créixer de forma ràpida i segura, ja que els programaris arquitectònics existents fins llavors no permetien gestionar un projecte d'aquella magnitud geomètrica. Però res d'això va ser immediat. Mark Burry va haver d'esperar 10 anys, mantenir la idea viva en ment, seguir amb la seva dèria, estudiar i, finalment, aplicar la tecnologia avançada de modelatge en 3D en la construcció, per primera vegada al món, cap a l'any 2000.

Durant els darrers 30 anys, n'ha estat l'arquitecte sènior i investigador principal.

Vosaltres, avui, teniu una edat similar a la que tenia en Mark l'any 1979. Però, a diferència d'ell, teniu tot el coneixement del món al vostre abast a un sol clic: tutorials, eines informàtiques d'última generació i una Intel·ligència Artificial inabordable que us pot ajudar en qualsevol moment.

Per tant, la pregunta que us faig és: Què us falta? Passió? Curiositat? Veure món? Què us ho priva?

El que heu après en aquesta escola, tot i que ara mateix potser no en sigueu del tot conscients, és la base sòlida del vostre futur. Teniu les eines i teniu el coneixement. I si sentiu que us falta la passió, no us rendiu: busqueu-la fins a trobar-la.

Sortiu d'aquí amb un títol sota el braç, però desitjo que en sortiu, sobretot, amb una mirada crítica, una ment analítica i una capacitat transformadora que el món necessita urgentment. Feu servir tot aquest potencial amb responsabilitat i amb entusiasme. No tingueu por de somiar en gran, d'arriscar, d'equivocar-vos i de canviar les coses.

El futur no s'espera, es dissenya i es construeix, tal com vau aprendre a fer aquí.

Moltes felicitats, graduats i graduades. Recordeu fer-vos de l'associació Alumin i mantingueu el lligam amb la UdG.

Des del Consell Social us desitgem que tingueu un futur ple d'èxits!

Moltes gràcies.

Assumpció Vila

Presidenta